

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הגולין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רבי ורבי יהודה בן רועץ וב"ש ור"ש ור"ע, כולו סבירי להו: יש אם למקרא	והאמר רב יצחק בר' יוסף אמר רבי יוחנן:									♣		◇
היינו דקאמר להו ועוד.										!		◇
מאן דשדא פיסא לדיקלא ואתר תמרי, ואזול תמרי וקטול - באנו למחלוקת דרבי ורבנן.	רב פפא:											♣
פשיטא										♣		
מהו דתימא ככה כחו דמי, קמ"ל.										!		◇
אלא כח כחו דרבי היכי משכחת לה?										♣		◇
כגון דשדא פיסא ומחיה לגרמא, ואזיל גרמא ומחיה לכבאסא ואתר תמרי, ואזול תמרי וקטול.										!		◇
הזורק אבן לרה"ר והרג - ה"ז גולה.												■
אם מכשיצאתה האבן מידו הוציא הלה את ראשו וקבלה - ה"ז פטור.	ר"א בן יעקב:											♣
זרק את האבן לחצרו והרג, אם יש רשות לניזק ליכנס לשם - גולה, ואם לאו - אינו גולה, שנאמר: (דברים י"ט) ואשר יבא את רעהו ביער, מה היער רשות לניזק ולמויק ליכנס לשם, אף כל רשות לניזק												■
מה חטבת עצים רשות אף כל רשות, יצא האב המכה את בנו, והרב הרודה את תלמידו, ושליח ב"ד.	אבא שאול:											■
לרה"ר - מזיד הוא												♣
בסותר את כותלו.	רב שמואל בר יצחק:											!
איבעי ליה לעיוני												♣
בסותר את כותלו בלילה.												!
בלילה נמי איבעי ליה לעיוני												♣
בסותר את כותלו לאשפה.												!
האי אשפה ה"ד?												^
אי שכיחי בה רבים												!
פושע הוא												♣
אי לא שכיחי בה רבים												!
אנוס הוא												♣
לא צריכא, אלא לאשפה העשויה ליפנות בה בלילה ואין עשויה ליפנות בה ביום, ואיכא דמקרי ויטיב, פושע לא הוי - דהא אינה עשויה ליפנות בה ביום, אנוס נמי לא הוי - דהא איכא דמקרי ויטיב.	רב פפא:											!
רבי אליעזר בן יעקב אומר וכו'.												■
(דברים י"ט) ומצא - פרט לממציא את עצמו, מכאן אמר רבי אליעזר בן יעקב: אם משיצתה האבן מידו הוציא הלה את ראשו וקבלה - פטור.	ת"ר:											♣
למימרא, דמצא מעיקרא משמע												♣
(ויקרא כ"ה) ומצא - פרט למצוי, שלא ימכור ברחוק ויגאול בקרוב, ברעה ויגאול ביפה	ורמניה:											♣
הכא מענייניה דקרא, והתם מענייניה דקרא התם מענייניה דקרא, ומצא דומיא (ויקרא כ"ה) דוהשיגה ידו, מה השיגה ידו מהשתא, אף מצא נמי מהשתא הכא מענייניה דקרא, ומצא דומיא דיער, מה יער מידי דאיתיה מעיקרא, אף ומצא נמי מידי דאיתיה מעיקרא.	רבא:											!
הזורק את האבן וכו'.												■
ממאי דמחטבת עצים דרשות? דלמא מחטבת עצים דסוכה ומחטבת עצים דמערכה, ואפ"ה אמר רחמנא: ליגלי	א"ל ההוא מרבנן לרבא:											♣

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הגולין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
כיון דאם מצא חטוב לאו מצוה, השתא נמי לאו מצוה.	א"ל: [רבא]											!	◇		
יצא האב המכה את בנו, והרב הרודה את תלמידו, ושליח ב"ד	איתיביה רבינא לרבא:											♣	◇		
לימא: כיון דאילו גמיר לאו מצוה, השתא נמי לאו מצוה												♣			
התם אע"ג דגמיר - מצוה, דכתיב: (משלי כ"ט) יסר בנך ויניחך ויתן מעדנים לנפשך.												!	◇		
לאו מילתא היא דאמר, (דברים י"ט) ואשר יבא את רעהו ביער - (מה יער) דאי בעי עייל ואי בעי לא עייל, ואי סלקא דעתך מצוה, מי סגי' דלא עייל?	הדר אמר רבא:												!	◇	
כל היכא דכתיב אשר - דאי בעי הוא? אלא מעתה, (במדבר י"ט) ואיש אשר יטמא ולא יתחטא - אי בעי מיטמא אי בעי לא מיטמא, מת מצוה דלא סגי דלא מיטמא, הכי נמי דפטור	רב אדא בר אהבה לרבא:												♣	◇	
שאני התם, דאמר קרא: טמא יהיה, מ"מ.													!	◇	
טמא יהיה - לרבות טבול יום, טומאתו בו - לרבות מחוסר כיפורים	ההוא מיבעי ליה לכדתניא:												♣	◇	
אנא מעוד (טומאתו) קא אמינא.	א"ל: [רבא]												!	◇	
(שמות ל"ד) בהריש ובקציר תשבות - ר"ע אומר: אינו צ"ל חריש של שביעית וקציר של שביעית, שהרי כבר נאמר: (ויקרא כ"ה) שדך לא תורע וכרמך לא תזמור, אלא אפילו חריש של ערב שביעית שנכנס לשביעית, וקציר של שביעית שיצא למוצאי שביעית	איכא דמתני לה אהא: [ר"ע]												♣	◇	
מה חריש רשות אף קציר רשות, יצא קציר העומר שהוא מצוה.	רבי ישמעאל:												♣	◇	
ממאי דחרישה דרשות? דלמא חרישת עומר דמצוה, ואפ"ה אמר רחמנא: תשבות	א"ל ההוא מרבנן לרבא:												♣	◇	
כיון דאם מצא חרוש אינו חורש, לאו מצוה.	א"ל: [רבא]												!	◇	
יצא האב המכה את בנו, והרב הרודה את תלמידו, ושליח ב"ד	איתיביה רבינא לרבא:												♣	◇	
ואמאי? לימא: כיון דאילו גמיר לאו מצוה, השתא נמי לאו מצוה													♣		
התם אע"ג דגמיר נמי מצוה קא עביד, דכתיב: (משלי כ"ט) יסר בנך ויניחך.													!	◇	
לאו מילתא היא דאמר, קצירה דומיא דחרישה, מה חרישה מצא חרוש אינו חורש, אף קצירה נמי, ואי ס"ד מצוה, מצא קצור אינו קוצר? מצוה לקצור ולהביא.	הדר אמר רבא:													!	◇
האב גולה על ידי הבן, והבן גולה ע"י האב.															■
הכל גולין על ידי ישראל וישראל גולין על ידיהן, חוץ מגר תושב															■
וגר תושב אינו גולה אלא על ידי גר תושב.															■
האב גולה ע"י הבן.															■
והאמרת: יצא האב המכה את בנו														♣	
דגמיר.														!	
והאמרת: אע"ג דגמיר מצוה קעביד														♣	
בשוליא דנגרי.														!	◇
שוליא דנגרי, חיותא היא דלמדיה														♣	
דגמיר אומנותא אחריתי.														!	◇
והבן גולה ע"י האב כל.															■
(במדבר ל"ה) מכה נפש - פרט למכה אבין	ורמינהי:													♣	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הגולין		Talmud Navigator																	
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ							
לא קשיא: הא ר"ש, והא רבנן												!	◇	ה:					
חנק חמור מסיף,	לר"ש דאמר:											♣	■	!	◇	ה:			
שגגת סייף ניתנה לכפרה, שגגת חנק לא ניתנה לכפרה													■	!		ה:			
סייף חמור מחנק	לרבנן דאמרי:												♣	■	!	◇	ה:		
הורג אביו [בשוגג] שגגת סייף הוא, ושגגת סייף ניתנה לכפרה.														■	!		ה:		
פרט לעושה חבורה באביו בשוגג, ס"ד אמינא: כיון דבמזיד בר קטלא הוא, בשוגג נמי ליגלי, קמ"ל.	רבא:														!	◇	ה:		
הכל גולין על ידי ישראל וכו'.																■	<	ה:	
הכל גולין על ידי ישראל לאיתווי מאי?																	^	ה:	
לאיתווי עבד וכותי.																	!	◇	ה:
תנינא להא דת"ר:																	■		ה:
עבד וכותי גולה ולוקה ע"י ישראל, וישראל גולה ולוקה ע"י כותי ועבד.	[דת"ר]																■	◇	ה:
בשלמא עבד וכותי גולה ע"י ישראל ולוקה, גולה - דקטליה, ולוקה - דלטייה אלא ישראל גולה ולוקה ע"י כותי, בשלמא גולה - דקטליה, אלא לוקה אמאי? דלטייה, (שמות כ"ב) ונשיא בעמך לא תאור - בעושה מעשה עמך.																	ז	◇	ה:
כגון שהעיד בו והוום.	אלא אמר רב אחא בר יעקב:																!	◇	ה:
דכוותיה גבי עבד שהעיד בו והוום, עבד בר עדות הוא?																	ז		ה:
הכא במאי עסקינן - כגון שהכהו הכאה שאין בה שוה פרוטה	אלא אמר רב אחא בריה דרב איקא:																!	◇	ה: